

PINTÓ I PIJUAN, M. Teresa

(Tàrrrega, 16 de juliol de 1930)¹²⁶

M. Teresa Pintó i Pijuan neix a Tàrrrega el 16 de juliol de 1930. Els seus pares foren Josep Pintó i Borràs (1898-1950), natural de la Manresana (la Segarra), i Dominga Pijuan i Camarasa (n. el 1905), natural de Sta. Linya (la Noguera). Ambdós arribaren a la ciutat l'any 1921, i tingueren dos fills més: Ramon (n. el 1926) i Dolors (n. el 1928).¹²⁷

La família tenia el domicili al carrer d'Agoders, núm. 14. Josep Pintó va ser un modest comerciant de cavalls i de vaques. Sobre ell, la M. Teresa contà una anècdota (en una conversa que mantingué amb l'actual director de l'Arxiu Comarcal de l'Urgell, Carles Quevedo, arran de la cessió del Fons Personal de l'autora a l'Arxiu, l'any 2014) d'un negoci que feu Josep Pintó l'any 1947, quan comprà un carregament de vaques holandeses que arribà a Tàrrrega, perquè necessità 708 vagons de tren per al seu transport; aquest fet cridà l'atenció dels targarins; va aconseguir de vendre-les a Barcelona duplicant en beneficis els costos de la compra. Amb el negoci del bestiar, ell i la seva dona, Dominga Pijuan, també menaven per compte propi una vaqueria situada al número 16 del carrer d'Agoders, a la vora del domicili familiar. En un terreny més cultural, el matrimoni compartia una mateixa afeció per la música, que traspassaren a la Teresa. Conjuntament amb la vocació per la vida religiosa, sobrevinguda ben aviat, la música ha estat una cosa que ha marcat la existència de Teresa Pintó.

¹²⁶ La biografia de Maria Teresa Pintó ha estat confeccionada gairebé íntegrament a partir dels documents, enregistraments i composicions musicals que componen el Fons Personal que l'autora cedí a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell (ACUR) l'any 2014.

¹²⁷ Segons les dades extretes del *Patrón Municipal de los vecinos de Tàrrrega*, anys 1930 i 1940, al FM de l'ACUR.

Portada del disc Segadores de Cristo (1973), música de M. Teresa Pintó Pijuan, pertanyent al Fons Teresa Pintó cedit a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell.

La nostra protagonista cursà els seus estudis secundaris a Tàrrrega, a l'escola de les Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna (Col·legi Sant Josep), i aviat encarà les directrius de la seva vida a la religiositat, fent-se germana benedictina i ingressant al monestir de Sant Benet de Saragossa, que des d'aleshores ha esdevingut el seu lloc de residència. El gust per la música i la passió que Teresa Pintó sentia per ella eren perfectament compatibles amb els dictats de la regla de Sant Benet, la qual diferencia aquelles hores destinades al culte i a les «obligacions divines» de les hores destinades als «treballs necessaris», acuradament materialitzats, i fets amb humilitat i sentit i afany de dignificació. Aquests «treballs necessaris» inclouen tasques com les de la confecció d'ornaments, restauració de tapissos, enquadernació de llibres i revistes o l'ensenyament en els col·legis de primària; totes, activitats principals de la comunitat i notable font d'ingressos. D'altra banda, en el monestir, l'art i la música cobren gran transcendència en les hores d'obligacions divines: les lloances diàries a Déu les realitzen cantant a les celebracions litúrgiques. D'aquesta manera pren la música protagonisme propi, passant a ser un dels camps més importants de la comunitat i amb dedicació exclusiva. I a aquest camp dedicà Teresa Pintó les «hores de treballs necessaris», aconseguint d'acumular, amb els anys, un extens i brillant currículum acadèmic.

Portada de la gravació per al Primer Festival de la Canción Misionera de San Javier (1970). FTP, a l'ACUR.

Primera plana del llibre didàctic Música para ti (1995). FTP, a l'ACUR.

D'aquesta manera, l'any 1950, essent ja a la capital aragonesa, començà els estudis de música examinant-se al Conservatori de Saragossa per lliure de tots els cursos de solfeig. L'any següent, cursà els estudis de piano i les assignatures complementàries. Els tres primers cursos els realitzà sota la tutela de la llicenciada germana M. Àngels Puig i Casadefont, carmelita missionera. Teresa Pintó finalitzà els estudis l'any 1956, amb la llicenciatura en l'especialitat de piano. L'any següent, aniria a Barcelona a estudiar al Conservatori del Liceu els cursos d'harmonia i de contrapunt, fuga, composició i orquestració, aconseguint de treure's el Títol Superior de Composició. Així mateix, estudià l'especialització en acordió i també obtingué la titulació de professora. A Barcelona mateix, va exercir la docència durant uns anys.

A començaments dels seixanta, es traslladà a Pamplona, per perfeccionar els estudis amb el professor, acadèmic i compositor Ferran Remacha.

Tota l'excel·lent formació i especialització que rebé Teresa

Pintó desenvolupà en ella una gran capacitat de creació i composició. Els hàbits benedictins embolcallaren una ment talentosa que produí una extensa obra de música religiosa i espiritual, que inclou himnes litúrgics, cànctics de comunió i cants profans, entre altres, en una quantitat propera a les 200 peces enregistrades.

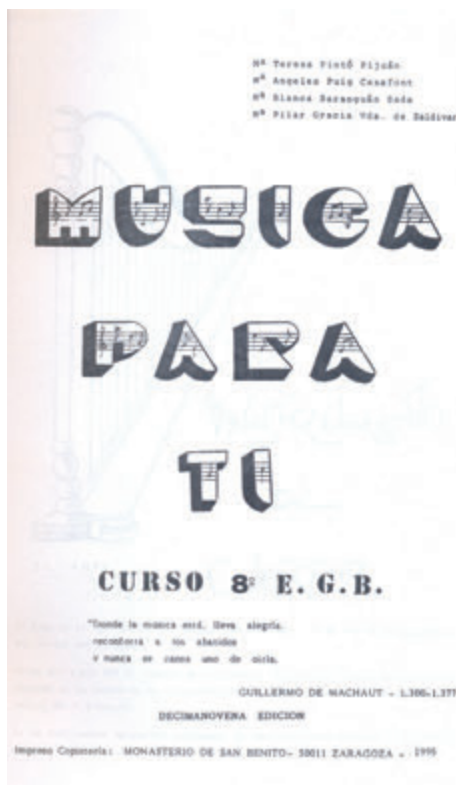
L'any 1964, inscriví a la Societat General d'Autors d'Espanya (SGAE) la seva primera composició, titulada *A la mare de Déu de Montserrat*. El 6 de març de 1970, esdevingué i ingressà oficialment a la Societat General d'Autors, amb l'admissió de les obres *Nueva inquietud*, *Te encontré*, *Va sonando una canción*, i *Llego a la fiesta*.

La major part de l'obra de Teresa Pintó s'inscriu en el gènere de la música religiosa, per bé que també enregistrà algunes peces sardanístiques, les quals, a la dècada dels setanta, sonaren més d'un cop a les ballades que es feien a la plaça de la Catedral de Barcelona. Dues d'aquestes sardanes foren estrenades a Tàrraga el 10 de setembre de 1995, orquestrades per la Cobla Tàrraga.

L'any 1970, Teresa Pintó tingué el privilegi de rebre el primer premi en el 1er festival de la Canción Misionera de San Javier, a Pamplona, amb la cançó *Te encontré*, interpretada pel duet Adelaida i Conchita. Tres anys més tard, repetiria guardó amb la cançó *Segadores de Cristo*, interpretada per les veus del Cor, Padres Alegres, de Sant Sebastià.

El juny de 1973, Teresa Pintó conclougué amb diploma el 1er Curs Superior de Música d'Orgue, impartit pel conservatori saragossà. Cap a finals de la dècada dels setanta, exercí la docència al conservatori professional Santa Maria de Saragossa, com a professora d'harmonia. També va formar part de la junta de la delegació de Saragossa de l'associació ISME España (International Society for Music Education).

Una vida de ferma dedicació musical també inclou en el bagatge de Teresa Pintó les seves propostes d'aprenentatge musical, d'antuvi força utilitzades per alumnes de diversos punts de la geografia del país. A la segona meitat dels anys noranta, i conjuntament amb l'esmentada M. Àngels Puig, antiga superiora de la residència de carmelites del carrer del Mestre Güell targarí, Teresa Pintó edità els mètodes didàctics *Música para ti* per als vuit cursos d'EGB, dels quals se'n feren dinou edicions. Aquests mètodes s'impartiren per molts col·legis de Barcelona, Alacant, Madrid, Saragossa, Biscaia, Terol, Osca... Així mateix, també va ser autora dels textos *Teoría de la Música* per als cinc cursos d'aquesta especialitat, i que foren impartits en tots els conservatoris d'Aragó, i dels quatre cursos d'harmonia d'aquests centres.

Teresa Pintó, com s'ha dit anteriorment, estigué uns dies a Tàrrrega el setembre de 1995. Va ser quan la Cobla Tàrrrega estrenà i orquestrà dues peces sardanístiques que eren composició seva a l'Ateneu. Arran d'aquesta visita, la revista *Nova Tàrrrega* publicà un article fent un breu esment de la vida professional de Teresa Pintó. El 29 de setembre d'aquell mateix any, la nostra protagonista enregistraria a la SGAE *La nit de la Puríssima*, una de les seves últimes composicions.¹²⁸

L'any 2014, Teresa Pintó va cedir el fons personal de la seva obra a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell. Allí resten, en una caixa, breus apunts biogràfics, partitures i composicions musicals de la seva autoria, gravacions en format disc, quaderns i llibres de formació musical... El llegat artístic d'una gran treballadora i creadora en l'àmbit de la música, que ha sabut conjugar i encaixar amb la vocació religiosa.

M. Teresa Pintó a Tàrrrega (1995). Nova Tàrrrega, 9 de setembre de 1995.

¹²⁸ *Nova Tàrrrega*, «Teresa Pintó, una targarina compositora», en la secció «Targarins fora vila», 9 de setembre de 1995.